

בית הדין הארצי לעבודה

עב"ל 57714-11-12

ניתן ביום 22 דצמבר 2014

המערער

המוסד לביטוח לאומי

-

המשיבה

אסתר נוח

לפני: השופט עמירם רבינוביץ, השופטת רונית רוזנפלד, השופט אילן איטח
נציג ציבור (עובדים) מר יוסף קרא, נציג ציבור (מעסיקים) מר אמנון גדעון

בשם המערער – עו"ד דנה תמר-פרבר

בשם המשיבה – עו"ד מלי דה פז

פסק דין

השופט אילן איטח

1. לפנינו ערעור המוסד לביטוח לאומי (להלן – **המוסד**) על פסק דינו של בית הדין האזורי בתל-אביב-יפו (השופטת ד"ר אריאלה גילצר-כץ ונציג הציבור מר אבי אידלסון; בי"ל 20594-09-10), שבו התקבלה תביעת המשיבה להכיר בה כמי שנפגעה בגב לפי עילת המיקרוטראומה.

לשלמות התמונה יצויין כי לאור חוות דעתו של המומחה הרפואי שמונה – ד"ר יעקב פעילן (להלן – **המומחה הרפואי** או **המומחה**), נדחתה התביעה להכיר בפגיעה בגב כתוצאה של ארוע תאונתי מיום 6.5.09.

המסגרת העובדתית

2. המשיבה, ילידת 1957, הועסקה משנת 1996 כמטפלת במעון לפעוטות בני שנתיים – שלוש.

3. בתצהירה טענה המשיבה כי עבודתה כרוכה בכיפוף ויישור הגב, וכך תוארה עבודתה:

5. במסגרת עבודתי אני מטפלת ומשגיחה אחר ילדים בגילאי שנתיים /שלוש. הקבוצה עליה הנני אחראית מונה 12 ילדים. ....

בית הדין הארצי לעבודה

עב"ל 57714-11-12

6. במסגרת עבודתי אני נדרשת להחליף לילדים, לפרוס מזרונים, להאכיל את הילדים, להרים את הציוד, להרגיע את הילדים, להרים את השטיחים, לנקות וכיוב'.
  7. את יום עבודתי אני מתחילה בשעה 07:00/08:00. אני מקבלת את הילדים עד השעה 08:30.
  8. בשעה 08:30-08:45 עורכים תפילה.
  9. בשעה 08:45 עורכת את השולחן ומרכזת את הילדים סביב השולחן לארוחת בוקר.
  10. את הארוחה אני מגישה מעגלת שירות לכל אחד מן הילדים באופן ישיר.
  11. במידה ואחד מן הילדים צריך עזרה אני מאכילה אותו.
  12. לאחר שמסיימים את ארוחת הבוקר אני אוספת את הכלים לעגלה, מנקה את השולחנות ומכינה את השולחנות לשיעור יצירה.
  13. לאחר שעות הפעילות (יצירה וחצר) ובשעה 11:00 לערך אני מכינה את הילדים לארוחת הצהריים, כאשר ההתנהלות זהה לזו של ארוחת הבוקר. לאחר מכן אני פורסת את המזרנים על הרצפה, שוטפת לילדים פנים ידיים, מחליפה להם ומשכיבה אותם לישון.
  14. בשעה 14:30 מעירה את הילדים, מרימה את המזרונים, מחליפה לילדים ומרכזת אותם לארוחת מנחה.
  15. בכל פעם שאחד מן הילדים בוכה אני ניגשת אליו, מרימה ומרגיעה אותו.
  16. כל פעילות שלי בעבודה כרוכה בכיפוף ויישור הגב. כאשר אני מפזרת את המזרונים, מרימה את המזרונים, מרימה את הילדים, משכיבה אותם, מחליפה להם, שוטפת להם, מאכילה אותם, מנקה וכיוב'.
  17. עוד אציין, כי היות וכל הציוד בגן מותאם לגובה הילדים הרי שאני מחויבת להתנהל תוך כיפוף ויישור הגב."
4. בתמיכה לגרסתה הגישה המשיבה תצהיר עדות של גב' רבקה מסילתי אשר עובדת עימה כמטפלת.
  5. המשיבה והעדה מטעמה כמעט ולא נחקרו על התשתית העובדתית שנועדה לתמוך בעילת המיקרוטראומה. מהשאלה היחידה שהופנתה למשיבה עולה כי בזמן שנת הצהרים של הילדים המשיבה בעיקר יושבת.
- החלטת בית הדין לגבי התשתית העובדתית**
6. בהחלטתו מיום 8.3.12 קבע בית הדין כי הונחה לפניו תשתית עובדתית מספקת לפי עילת המיקרוטראומה, וכך נקבע:

בית הדין הארצי לעבודה

עב"ל 12-11-57714

"התובעת העידה כי סביבת העבודה במעון מתאימה לגובהם של הפעוטות ועל כן מרבית הזמן היא נאלצת להתכופף בכדי לבוא עמם במגע - עדות זו לא נסתרה.

מעדותה של התובעת וגב' מסילתי, עדויות אשר לא נסתרו, עולה כי התובעת מבצעת את אותה העבודה במשך כל שנות עבודתה. מעדות התובעת עולה כי התובעת מטפלת ב- 12 פעוטות מדי יום, במשך שמונה או תשע שעות מדי יום. עוד עולה מעדותה של התובעת כי במהלך כל יום היא מתכופפת פעמים רבות בכדי לטפל בפעוטות.

די בכך שהתובעת מתכופפת ארבע או חמש פעמים לכל ילד מדי יום, והדבר מצטבר לעשרות רבות של התכופפויות מדי יום." (הדגשות הוספו - א.א.).

חוות דעתו של המומחה הרפואי

7. ביום 1.4.12 מונה המומחה הרפואי. בהחלטת המינוי צוינו העובדות הבאות בהקשר של עילת המיקרוטראומה:

1" התובעת עובדת כמטפלת במעון לפעוטות במשך 16 שנים, היינו, משנת 1996.

2. במרבית שנות עבודתה עבדה התובעת שישה ימים בשבוע ושמונה שעות בכל יום.

3. בעבודתה נדרשה התובעת להתכופף פעמים רבות לשם הטיפול השוטף בפעוטות. מאחר ובמעון בו עבדה התובעת ישנם כשנים-עשר ילדים ומאחר והתובעת התכופפה מספר פעמים ביום לשם הטיפול בכל אחד מהם ניתן להניח כי התובעת התכופפה והתיישרה עשרות פעמים מדי יום."

8. המומחה ציין כי המשיבה "אובחנה כבר משנת 2002 כסובלת מכאבי גב תחתון על רקע של שינויים ניווניים. כמו"כ הועלה חשד לשבר ישן בגוף חוליה ל 4. ביום 7.5.10 אובחנה כסובלת גם מתסמונת רדיקולרית מימין, שהחלה שבוע קודם לכן. בבדיקות הדמיה אובחנו בנוסף בלטי דיסק ל 4-5 ובהמשך גם ל 3-4. טופלה באופן שמרני."

9. בהמשך קובע המומחה כך:

"תהליך ההיווצרות של השינויים הניווניים הינו תהליך איטי, הדרגתי ואורך שנים רבות.

מדובר בתהליך תחלואתי רגיל, על רקע קונסטרויציונלי-התפתחותי, אשר אינו קשור לתנאי עבודה.

בית הדין הארצי לעבודה

עב"ל 12-11-57714

תנאי עבודתה של הגב' נוח, החל משנת 1996 (בהיותה בת 39), כפי שתוארו בהחלטת ביה"ד - סביר שהשפיעו במידה כלשהי על הופעת/האצת התהליך הניווני בע"ש המותני.

לאור הנ"ל, להערכתי, יש לקבל את תביעתה של גב' נוח כמצב של החמרה.

בהיעדר אפשרות להעריך במדויק את השפעת תנאי עבודתה על התהליך הניווני - המלצתי היא לקבל את תביעתה בגין ע"ש המותני כהחמרת מצב, בשיעור של מחצית בגין תנאי עבודתה."

10. לבסוף השיב המומחה לשאלות בית הדין האזורי. להלן השאלות והתשובות:

1. מהי מחלת התובעת?

"כאבי גב תחתון עם תסמונת סיאטית ימנית."

2. האם יש קשר סיבתי (גרימה או החמרה) בין מחלתה לבין עבודתה או הארוע, כמתואר בעובדות?

"קיים קשר סיבתי של החמרה בין תנאי עבודתה לבין התהליך הניווני בע"ש המותני, כפי שכתבתי בדיון."

3. האם השפעת עבודתה על מחלתה פחותה בהרבה מהשפעת גורמים אחרים (אם קיימים כאלה) אצל התובעת?

"בהיעדר אפשרות להעריך במדויק את השפעת תנאי עבודתה על התהליך הניווני - המלצתי היא לקבל את תביעתה בגין ע"ש המותני כהחמרת מצב בשיעור של מחצית בגין תנאי עבודתה."

4. האם ניתן לראות בכל פעולה ופעולה שביצעה התובעת כמפורט בעובדות משום פגיעה שהיא שכשלעצמה לא גרמה למחלת התובעת אולם בהצטרפות כל הפגיעות יחד נגרמה מחלתה?

"כן, באופן עקרוני."

פסק דינו של בית הדין האזורי

11. בפסק דינו קבע בית הדין כי יש לקבל את התביעה לפי עילת המיקרוטראומה, זאת נוכח קביעת המומחה כי תנאי העבודה השפיעו "במידה כלשהי" על החמרת התהליך הניווני. בית הדין האזורי ציין כי מצא את חוות דעתו של המומחה "מנומקת ומתיישבת עם התשתית העובדתית" וכי לפי ההלכה הפסוקה יש לה משקל מכריע בבחינת שאלת הקשר הסיבתי. בית הדין האזורי דחה את טענת

בית הדין הארצי לעבודה

עב"ל 12-11-57714

המוסד שלפיה לא תיתכן החמרה בעילת המיקרוטראומה. לסיכום קבע בית הדין האזורי כך:

"התביעה מתקבלת על דרך ההחמרה בשיעור של מחצית בגין תנאי עבודתה של התובעת, כאמור בחוות דעתו של המומחה."

הטענות בערעור

12. המוסד מערער על פסק הדין. בטיעונו טוען המוסד הן כנגד הקביעה כי הוכחה תשתית עובדתית המתאימה לעילת המיקרוטראומה, והן כנגד הקביעה כי הוכחו ההיבטים הרפואיים – מנגנון הפגיעה וקיומו של קשר סיבתי.

אשר לקיומה של תשתית עובדתית לפי עילת המיקרוטראומה נטען כי לא הוכחו פעולות חוזרות ונישנות, דומות במהותן, "באופן שיטתי, פעמים רבות ביום"; עבודת המשיבה היתה מגוונת וההתכופפויות היו שונות זו מזו, לא נעשו ברצף, קרי ללא הפסקה ביניהן ובסדר קבוע. עוד נטען כי לא היה בחומר הראיות בסיס לקביעה העובדתית כי בוצעו עשרות התכופפויות ביום. ולבסוף נטען כי פסיקת בית הדין האזורי מנוגדת לפסיקת בית זה בעניין סקוטלנסקי¹, שלפיה סוג העבודה של עוזרת גננת אינו מקים עילה למיקרוטראומה.

אשר למנגנון הפגיעה נטען כי לא ניתן ללמוד מחוות דעתו של המומחה כי ההתכופפויות יצרו נזקים זעירים, שכן המומחה השיב על השאלה הרביעית שהתייחסה למנגנון הפגיעה, תשובה עקרונית בלבד ותשובה זו יש להבין על רקע קביעתו כי במשיבה פעל תהליך ניווני.

אשר לשאלת הקשר הסיבתי נטען כי מחוות הדעת לא עולה בצורה מספקת קיומו של קשר סיבתי. המומחה טען לתרומה "כלשהי" שאינו יכול להעריך את תרומתה.

13. המשיבה מצידה תמכה בפסק הדין ובנימוקי בית הדין האזורי.

הכרעה

14. לאחר ששקלנו את טענות הצדדים ועיינו בכלל חומר התיק הגענו לכלל מסקנה כי דין הערעור להתקבל, שכן לא הוכחה תשתית עובדתית המתאימה לעילת המיקרוטראומה, ונבאר:

¹ עב"ל (ארצי) 11-01-34405 שרה סקוטלנסקי - המוסד לביטוח לאומי, (2.8.11).

בית הדין הארצי לעבודה

עב"ל 12-11-57714

15. תורת המיקרוטראומה באה למלא חלל ריק שהותיר המחוקק, כאשר לא כלל ברשימת "מחלות המקצוע", מחלות שונות שהתפתחו לאורך זמן עקב תנאי העבודה, ובכך הותיר את רשימת המחלות "סגורה"². מדובר בפיקציה משפטית שמטרתה לפצות את המבוטחים בגין פגיעה מהעבודה, שמחד – אינה מחלת מקצוע ומאידך – אינה תאונת עבודה במובנה הרגיל. משכך, הפכה תורת המיקרוטראומה להיות "מפלטו האחרון" של מי שאינו יכול להצביע על אירוע תאונתי מסוים בעבודה ואינו בא בגדרה של מחלת המקצוע. יחד עם זאת, אין בכוחה של תורה זו להביא לכך, שכל מחלה שנגרמה בשל העבודה אך אינה מנויה ברשימת "מחלות המקצוע", תוכל לזכות את העובד בהכרה כנפגע "תאונת עבודה". כוחה של תורה זו מוגבל על-ידי המונח "תאונה", ומכאן, באה הדרישה שכל פגיעה זעירה, תעמוד, כשלעצמה, במבחן מאפייניה של "תאונה" (פתאומיות ומסוימות)³. זאת ועוד, נפגע המנסה להשליך את יתרו על תורה זו נתקל במשוכות רבות בדרכו, מפני שתורה זו, שהיא כאמור פיקציה משפטית, עומדת על יסודות עיוניים נוקשים⁴.

16. על מנת לבסס את עילת המיקרוטראומה יש להוכיח שלושה יסודות: הראשון, תשתית עובדתית של ביצוע תנועות חוזרות ונישנות; השני, קיומו של קשר סיבתי בין התנועות לבין הליקוי הגופני מושא התביעה; השלישי, קביעה שלפיה כל אחת מאותן תנועות גרמה לפגיעה זעירה המצטברת יחדיו לכדי ליקוי גופני. רק משהוכחה התשתית העובדתית יועבר עניינו של המבוטח למומחה-יועץ-רפואי לבחינת הקשר הסיבתי (היסוד השני) ומנגנון הפגיעה (יסוד השלישי)⁵.

17. אשר לתשתית העובדתית נקבע כי על המבוטח להוכיח קיומם של אירועים "פתאומיים", חוזרים ונישנים, משך זמן ממושך ובתדירות גבוהה⁶. לעניין זה נקבעו הכללים הבאים:

² להתפתחות תורת המיקרוטראומה ואימוצה בדין הישראלי ראו: שי קובובי, רמ"ח ושס"ה סוגיות בתאונות עבודה (תשנ"ט), 89 – 103 (להלן – קובובי); דבי"ע (ארצי) שס/96 – 0 המוסד לביטוח לאומי – אמנון וייל, פד"ע יב 225 (1981).

³ בג"ץ 4690/97 המוסד לביטוח לאומי נ' בית הדין לעבודה, פ"ד נג(2) 529 (1999); דבי"ע (ארצי) לה/61 – 0 המוסד לביטוח לאומי – יעקב לוי, פד"ע ז 345 (1976); דבי"ע (ארצי) מח/77 – 0 מזרחי – המוסד לביטוח לאומי, פד"ע יט 538 (1988).

⁴ קובובי, בעמ' 68.

⁵ עב"ל (ארצי) 14-01-33746 בן ציון שרעבי – המוסד לביטוח לאומי, (9.12.14).

⁶ דבי"ע (ארצי) מד/90 – 0 צבי שפיר – המוסד לביטוח לאומי, פד"ע טז 93 (1984).

בית הדין הארצי לעבודה

עב"ל 57714-11-12

- א. אותן תנועות "חוזרות ונישנות" אינן חייבות להיות זהות, אלא "זהות במהותן", דהיינו "דומות האחת לרעותה ובלבד שיפעלו על מקום מוגדר"⁷.
- ב. תדירות התנועות אינה חייבת להיות קבועה וסדירה, קרי ברציפות וללא הפסקות ביניהן, וניתן לבדד פעולות אילו אצל המבוטח ממכלול הפעולות שהוא מבצע במהלך יום עבודתו⁸. אך עדיין יש להראות כי התנועות חוזרות ונישנות "בתכיפות הנמשכת על פני פרק זמן מספיק לגרימת הנזק המצטבר הפוגע בכושר עבודת הנפגע"⁹.
- ג. עוד נקבע כי אין בכוחה של עבודה פיסית וקשה להפוך למיקרוטראומה, שכן "השימוש במונח מיקרוטראומה אינו יכול להפוך, כבמטה קסם, 'מאמצים קשים', לסדרת פגיעות זעירות מוגדרות החוזרות ונישנות אין ספור פעמים"¹⁰. וכי:

"לאור האמור יש לאבחן בין פעילות חוזרת על עצמה הכוללת מספר רב של תנועות לבין התנועות המרכיבות אותה.

עבודתו של המערער במוסך היתה על פי טיבה כרוכה בפעולות חוזרות של החלפה ותיקון 'מנועים גירים בק-אקס, גלגלים קפיצים וחלקי חילוף אחרים', בקיצור, כל ענין מיכני שבעל משאית ניגש בגינו למוסך לתיקון. אולם כל פעולה שכזאת היתה מורכבת מתנועות מגוונות, שכללו: הליכה, עמידה, ישיבה, התכופפות, הרמת משאות, הברגה וכו', כאשר כלל תנועות אלה בוצעו על פי סדר משתנה בהתאם לצורכי העבודה.

משאלה הן העובדות, אין לומר כי עבודת המערער חייבה ביצוע רציף של תנועה חוזרת ונישנית זהה או דומה במהותה אחת לרעותה במהלך יום עבודתו; לפיכך, בדין נדחתה התביעה, ולא היה מקום למינוי מומחה יועץ רפואי משלא הונחה תשתית עובדתית להוכחת מיקרוטראומה.

אילו היה נפסק אחרת, משמעות אותה פסיקה היתה - לא הרחבת תורת המיקרוטראומה מעבר לגדריה כיום, אלא ביטולה למעשה של אותה התורה; באשר כל אדם עובד, שעבודתו על-פי טיבה אינה כרוכה במעגלי פעולות חוזרות על עצמו, יטען שיש מקום למינוי מומחה רפואי שידון בשאלת הקשר הסיבתי בין העבודה ללקוי. שינוי בהלכה שכזה חייב שיעשה בדרך של שינוי בחקיקה, ולא אחת הומלץ על ידנו להמיר את שיטת הרשימה הסגורה של מחלות המקצוע

⁷ עב"ל (ארצי) 313/97 המוסד לביטוח לאומי - אשר יניב, פד"ע לה 529 (1999) (להלן - עניין אשר יניב).

⁸ עב"ל (ארצי) 465/07 עופר יהודאי - המוסד לביטוח לאומי, (2007) (להלן - עניין יהודאי).

⁹ עניין אשר יניב.

¹⁰ דב"ע (ארצי) מו/64 - 0 אבשלום מיכאלי - המוסד לביטוח לאומי, (לא פורסם) כפי שצוטט בדב"ע (ארצי) מח/77 - 0 אליעזר מזרחי - המוסד לביטוח לאומי, פד"ע יט 538 (1988).

בית הדין הארצי לעבודה

עב"ל 12-11-57714

שהורחבה דרך הפיקציה המשפטית של המיקרוטראומה, בשיטת 'הגדרת הסיכון'; לפיה - על המבוטח להוכיח, כי המחלה שבה לקה פקדה אותו עקב סיכון אשר לו היה חשוף בשל המיוחדות שבעבודתו (ד"ר קובובי - רמ"ח ושס"ה סוגיות בתאונות עבודה, מהדורה I עמ' 72).¹¹ (הדגשה הוספה – א.א.).

ד. יחד עם זאת נקבע שבמקרה של עבודה מגוונת שבה ניתן לאבחן ולבודד תנועת גוף של מבוטח, מתקיימת תשתית מספיקה לעילת המיקרוטראומה.¹²

18. במקרה הנוכחי גם אם ניתן "לבודד" פעולות דומות במהותן של כיפוף ויישור הגב וגם אם נניח כי כולן פעלו על מקום מוגדר, חרף השונות של פעולות אלה – לטעמינו לא הוכחה התדירות הנדרשת לשם עילת המיקרוטראומה. שכן, לא עולה כי מתקיימת הדרישה של **רצף** פעולות חוזרות ונישנות.

מעיון בתצהירה של המשיבה עולה כי מעבר לפעולות של עריכת השולחנות, הגשת המזון וניקיון, ואולי אף של פריסת המזרונים ואיסופם, לא ניתן למצוא רצף של פעולות כיפוף ויישור הגב. לפי קביעתו של בית הדין האזורי המשיבה מתכופפת "ארבע או חמש פעמים לכל ילד מדי יום". בפעוטון היו 12 ילדים, ומכאן שהמשיבה מתכופפת בין 48 ל- 60 פעם ביום עבודה הנמשך 8 או 9 שעות. פעולות אלה שלא הוכח קיומו של רצף לגביהן, אין בהן די כדי לבסס תשתית לבחינת עילת המיקרוטראומה.

גם באותן פעולות של עריכת השולחנות, ניקיונם, והגשת המזון, ואולי אף של פריסת המזרונים ואיסופם, קשה לראות **רצף** של פעולות חוזרות ונישנות במידה מספקת לביסוס עילת המיקרוטראומה.

19. משלא הוכחה תשתית עובדתית מספקת לעילת המיקרוטראומה, אין לנו צורך להידרש לבחינת הטענות הנוגעות לסוגיית הקשר הסיבתי.

20. **סוף דבר** – ערעור המוסד לביטוח לאומי מתקבל, ונדחית תביעת המשיבה להכיר בה כמי שנפגעה בגבה לפי עילת המיקרוטראומה. בהתאם למדיניות בית הדין בסוגיות הנוגעות לענייני ביטחון סוציאלי, אין צו להוצאות.

¹¹ עב"ל (ארצי) 1012/00 אלי שבח - המוסד לביטוח לאומי, (2002).

¹² עב"ל (ארצי) 90/06 אמנון כובש - המוסד לביטוח לאומי, (2006); עניין יהודאי.

בית הדין הארצי לעבודה

עב"ל 12-11-57714

השופט עמירם רבינוביץ

1. קראתי את פסק דינו של חברי, השופט איטח. אני מסכים לו אך ברצוני להוסיף מספר הערות.
2. ראשית, מן הראוי לציין את המובן מאליו, כי התשתית העובדתית הנחוצה להכיר במיקרוטראומה כפגיעה בעבודה בשל **גרימה** היא אותה תשתית עובדתית הנחוצה להכיר במיקרוטראומה כפגיעה בעבודה במקרה של **החמרה**.
3. תורת המיקרוטראומה מצאה את ביטויה הלקוני והמסכם בדימוי של טיפוף טיפות מים על סלע עד להיווצרות חור, ולא כתוצאה מזרם מים שוטף¹³. טיפות המים אינן חייבות להיות זהות, אך הן צריכות להוות טיפוף המבטא, בדרך כלל, רציפות.
4. יש לאבחן בתורת המיקרוטראומה בין פעולות לבין תנועות. המשיבה אכן ביצעה פעולות מגוונות למכביר: עריכת שולחן, הגשת ארוחה, האכלת ילדים, איסוף כלים, ניקוי שולחנות לשיעור יצירה, פעילות בחצר, שטיפת פנים וידים לילדים, החלפת בגדים, פרישת מזרונים, הרמתם, הערת ילדים, הרגעת ילדים בוכים. אלה פעולות מגוונות ומפוזרות במשך היום. המשיבה טוענת כי היו בפעולות אלה שביצעה תנועות כיפוף וישור תדירות, אך אלה היו בעיקרן מפוזרות במשך היום ולא מרוכזות כאותו טפוף מים על סלע בדוגמה שהובאה לעיל. לאור האמור לעיל אין מנוס מלקבל את הערעור. ככל שיש מקום להכיר כפגיעה בעבודה בפגיעות שנגרמות כתוצאה מן העבודה, ואין עונות על התנאים כנדרש במסגרת תורת המיקרוטראומה, זה עניין למחוקק להסדירו. סוף דבר – אני מצטרף לדעת חברי השופט איטח.

השופטת רונית רוזנפלד

אני מסכימה לחוות דעתו של חברי השופט איטח, ולהערותיו של חברי השופט רבינוביץ.

נציג ציבור (עובדים) מר יוסף קרא

אני מצטרף לפסיקתו של השופט איטח ולהערות של השופט רבינוביץ.

¹³ראו: קובובי הי"ש 2

בית הדין הארצי לעבודה

עב"ל 57714-11-12

נציג ציבור (מעסיקים) מר אמנון גדעון

אני מסכים.

סוף דבר

על דעת כלל חברי המותב, ערעור המוסד לביטוח לאומי מתקבל, ללא צו להוצאות.

ניתן היום, ל' כסלו תשע"ה (22 דצמבר 2014) בהעדר הצדדים ויישלח אליהם.

אילן איטח,
שופט

רונית רוזנפלד,
שופטת

עמירם רבינוביץ,
שופט, אב"ד

מר אמנון גדעון,
נציג ציבור (מעסיקים)

מר יוסף קרא,
נציג ציבור (עובדים)